

ново-то дѣрзновеніе, и "разумѣхъ че сѧ бескнижни и прости человѣци, чудѣхъ сѧ, но познахъ гы че сѧ были наедно съ Иисуса. А като видѣхъ испѣленій-тъ человѣкъ че стоялъ съ тѣхъ, нѣмахъ що да рекътъ на среща. И отъ какъ имъ повелѣхъ да излѣзъ вънъ отъ сѣборище-то, посовѣтувахъ ся помежду си, И говорѣхъ: "Що да сторимъ на тѣзи человѣцы? зашто, явно е на всички които живѣхътъ въ Ерусалимъ че знаменито чудо станж чрѣзъ тѣхъ, и не можемъ да речемъ че не е станжало. Но за да ся не разнесе повече въ народъ-тъ, съз заплашиване да имъ запрѣтимъ, да не говорятъ вече въ това име на никого человѣка. И "повоикахъ гы та имъ зарѣчахъ да не продуматъ никакъ нито да учатъ въ име-то Иисусово. А Петър и Йоанъ отговорихъ имъ и рекохъ: "Ако е праведно прѣдъ Бога да послушамъ въсъ повече, а не Бога, сѣдѣте. "Зашто нѣ можемъ да не говоримъ това "що смы видѣли и чули. А тѣ пакъ гы заплашихъ и пуснихъ гы, понеже не намѣрувахъ ищо за кюето да гы накажатъ, поради народъ-тъ; зашто всички славихъ Бога "за това що бѣде. Зашто человѣкъ-тъ, надъ когото станж това чудо на испѣленіе-то, бѣше повече отъ четыридесетъ годинъ.

И щомъ гы пуснихъ, "дойдохъ при свои-тѣ си, та извѣстихъ това що имъ рекохъ първосвященици-тѣ и старѣйши-ны-тѣ. А тѣ като чухъ, възвѣшихъ единодушно гласъ къмъ Бога, и рекохъ: Владыко, уты си Богъ, който си направилъ небе-то и земѣ-тѣ и море-то, и всичко що е въ тѣхъ, Който си рекълъ чрѣзъ уста-та на Давида раба своего: "Зашто ся расфучахъ изъчници-тѣ, и народъ-тѣ прѣговарятъ суетни иѣща. Прѣдстанихъ царие-тѣ земии, и князове-тѣ ся събрахъ на купъ, противъ Господа и противъ Помазаникъ-тѣ неговъ. Зашто "наистинихъ ся събрахъ противъ "святый-тѣ твой отрокъ Иисуса, "когото си помазалъ, Иродъ и Пилатъ Понтийский, съзъ изъчници-тѣ и народъ-тѣ Израилевъ. "Да стопрятъ това което твоя-та рѣка и твоя-та воля е прѣдпрѣдѣла да бѣде. И нынѣ, Господи, погледи на тѣхни-тѣ заплашиванія, и дай на твои-тѣ рабы "да говорятъ тво-то слово съзъ всяко дѣрзновеніе, Ты

^и Мар. 11; 25. ¹ Кор. 1; 27. ^и Гл. 3; 11. ^и Гл. 3; 9. 10. ^и Гл. 5; 40. ^и Гл. 5; 29. ^и Гл. 1; 8; 2; 32. ^и Гл. 22; 15; 1 Йоан. 1; 1; 3. ^и Мат. 21; 26. ^и Гл. 20; 6; 19. ^и Гл. 5; 26. ^и Гл. 3; 7; 8. ^и Гл. 12; 12.

^и Гл. 4. Цар. 19; 15. ^и Псал. 2; 1. ^и Мар. 26; 3. Лук. 22; 2. 23; 1. 8. ^и Лук. 1; 35. ^и Лук. 4; 18. Иоан. 10; 36. ^и Гл. 2; 23; 3; 18. ^и Ср. 13; 31. Гл. 9; 27; 13; 46; 14; 3. 19; 8; 26; 26. ^и Гл. 28; 31. Ефес. 6; 19. ^и Гл. 2; 43; 5; 12. ^и Гл. 3; 6; 16.

като простирашь рѣкъ-тѣ си на испѣление, "да ставатъ знаменія и чудеса "чрѣзъ името "на святаго отрока твоего Иисуса. 31 И като ся помолихъ, "потресе ся място то дѣто бѣхъ събрана, и испълнихъ ся всички Духомъ Святымъ, и "изроповѣдувахъ слово-то Божие съ дѣрзновеніе.

32 А множество-то които бѣхъ повѣрвали имаше "едно сърдце и единъ духъ; и ни единъ не казуваше за иѣщо отъ името си че е негово; но всичко имахъ общо. И апостоли-тѣ "съсъ силъ голѣмъ отдавахъ "свидѣтельство-то за всъкрысеніе-то на Господа Иисуса, и "голѣмъ благодатъ бѣ надъ всички тѣхъ. И никой отъ тѣхъ не бѣше въ лишеніе, "зашто всички които бѣхъ стопани на нивы, или на къщи, продавахъ гы, и носехъ цѣнѣ-тѣ на продадено-то, И "слагахъ иж при нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ; и "раздаваше ся всякому споредъ колкото му трѣбаше.

36 Така Йосій нареченій отъ апостоли-тѣ Варнава (което ся тѣлкува съзъ утѣшнія), Левитъ, родомъ Киприанъ, Който "имаше свої земїј, продаде иж, и донесе пары-тѣ, и сложи ги прѣдъ нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ.

ГЛАВА 5.

1 А иѣкой си человѣкъ на име Аナンія съсъ 2 женихъ си Сапиръ, продаде стяжаніе, И утаи отъ цѣнѣ-тѣ, съсъ знаеніе-то и на женѣ си; "и донесе единъ частъ и сложи 3 иж прѣдъ нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ. А Петър "рече: Аナンіе, защо "испѣлни Сатана сърдце-то ти, да изльжешъ Духа Святаго, и да утаишъ отъ цѣнѣ-тѣ на нивѣ-тѣ? 4 Като стоеше "непродаено, не бѣше ли твое? и като ся продаде, не бѣше ли въ твоїхъ власти? Зашто тури това иѣщо въ сърдце-то си? Не си рекълъ лъжъ на човѣцъ, но на Бога. И като слушаше Аナンія тѣзи думы, "пади и издыхъ; и страхъ голѣмъ обѣвъ всички които чуяха 6 това. И станихъ по млади-тѣ, "обвиихъ 7 го, и изнесохъ та го погребохъ. И като ся минахъ около три часа, влѣзе и жена му безъ да знае това що бѣше ся слу- 8 чило. И Петър ѵ отговори: Кажи ми, за толкозъ ли продадохте цивѣ-тѣ? И тя 9 рече: Ей, за толкозъ. А Петър ѵ рече: Зашто ся съгласихъ "да искусти Духъ-тѣ

^и Ст. 27. ^и Гл. 2; 4; 16; 26. ^и Ср. 34, 35. Гл. 5; 1, 2. ^и Ст. 29. ^и Гл. 5; 12. Ром. 15; 5, 6. ^и 2 Кор. 13; 11. Фил. 1; 27. ^и 2; 1. Нет. 3; 8. ^и Гл. 2; 44. ^и Гл. 1; 8. ^и Гл. 1; 22. ^и Гл. 2; 47. ^и Гл. 2; 45. ^и Гл. 5; 2. ^и Ср. 37. Гл. 3; 7. ^и Гл. 2; 45; 6; 1. ^и Екк. 5; 4. ^и Екк. 5; 4. ^и Гл. 22; 3. ^и Ст. 10, 11. ^и Гл. 19; 40. ^и Ср. 3. Мат. 4; 7.